

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă*

SECȚIA A CINCEA

CAUZA SUȘCO v. REPUBLICA MOLDOVA

(Cererea nr. 64990/16)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

16 ianuarie 2025

Această hotărâre este definitivă. Ea poate suferi modificări de formă.

În cauza Sușco v. Republica Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Cincea), întrunită într-un Comitet format din:

Kateřina Šimáčková, *Președinte*,

Gilberto Felici,

Mykola Gnatovskyy, *judcători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

După ce a deliberat în privat la 5 decembrie 2024,

Pronunță următoarea hotărâre, care a fost adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Cauza își are originea într-o cerere împotriva Republicii Moldova, depusă la Curte în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) la 4 noiembrie 2016.

2. Reclamantul a fost reprezentat de către dl C. Tănase, avocat în Chișinău.

3. Cererea a fost comunicată Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”).

ÎN FAPT

4. Detalii despre reclamant și informații relevante cererii sunt prezentate în tabelul anexat.

5. Reclamantul s-a plâns de durata excesivă a procesului civil și de lipsa unui recurs efectiv în dreptul intern.

ÎN DREPT

I. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6 § 1 ȘI A ARTICOLULUI 13 DIN CONVENȚIE

6. Reclamantul s-a plâns de faptul că durata procesului civil în cauză a fost incompatibilă cu cerința „termenului rezonabil” și că nu a dispus de o cale de atac efectivă în acest sens. El a invocat Articolul 6 § 1 și Articolul 13 din Convenție.

7. Guvernul a susținut că reclamantul nu are calitatea de victimă, considerând că procesul de insolvență a implicat compania „C”, și nu administratorul său.

8. Curtea reține că reclamantul este acționarul majoritar al societății „C”, cu 90,62% din acțiuni, și că a fost înlăturat de la conducerea societății în

cursul procesului de insolabilitate. El a susținut că urma să primească majoritatea activelor rămase în urma insolabilității societății și că a rămas într-o stare de incertitudine cu privire la aceste bunuri pentru o perioadă excesivă de timp. În plus, reclamantul a susținut că deținea o calitate procesuală în procesul de insolabilitate, reprezentând interesele debitorilor și, prin urmare, interesele sale personale fuseseră în mod direct afectate. Ținând cont de faptul că reclamantul a avut un statut procedural în cadrul procesului și că interesele sale patrimoniale, separate de cele ale lui „C”, au fost afectate de starea prelungită de incertitudine, inclusiv în lumina circumstanțelor cauzei în ansamblu, în opinia Curții, reclamantul poate pretinde a fi victimă a duratei excesive a procesului de insolabilitate în sensul Articolului 34 din Convenție și, prin urmare, respinge obiecțiile Guvernului cu privire la lipsa statutului de victimă.

9. Guvernul a mai susținut că reclamantul omisese în mod intenționat să informeze Curtea despre un număr mare de plângeri și cereri pe care le formulase în cursul procesului de insolabilitate, care au influențat durata totală a procedurii. El a susținut că această omisiune din partea reclamantului a constituit un abuz de dreptul de a depune o cerere individuală și, prin urmare, a solicitat Curții să respingă cererea din acest motiv.

10. Curtea reține că unul dintre aspectele care au fost examinate de către instanțele interne în cadrul procedurilor privind durata pretins excesivă a procesului de insolabilitate în baza Legii nr. 87/2011 a fost conduita părților. Deoarece aceste informații făceau astfel parte din dosarul intern și erau reflectate în hotărârile transmise Curții, reclamantul nu poate fi considerat că a abuzat de dreptul de a depune o cerere individuală. Prin urmare, Curtea respinge excepția Guvernului privind abuzul de dreptul la o acțiune individuală.

11. În concluzie, Curtea constată că această cerere nu este în mod vădit nefondată, în sensul Articolului 35 § 3 (a) din Convenție. De asemenea, ea reține că cererea nu este inadmisibilă din niciun alt motiv. Prin urmare, ea trebuie declarată admisibilă.

12. Curtea reiterează că natura rezonabilă a duratei procesului trebuie apreciată în lumina circumstanțelor cauzei și cu referire la următoarele criterii: complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și al autorităților relevante, și miza reclamantului în litigiu (a se vedea *Frydlender v. Franța* [MC], nr. 30979/96, § 43, CEDO 2000-VII).

13. În cauzele-precedent *Cravcenco v. Moldova*, nr. 13012/02, 15 ianuarie 2008, și *Cristea v. Republica Moldova*, nr. 35098/12, 12 februarie 2019, Curtea a constatat deja o încălcare în privința unor chestiuni similare celor din prezenta cauză.

14. După ce a examinat toate elementele care i-au fost prezentate, Curtea nu a constatat niciun fapt sau argument care să justifice durata totală a procesului la nivel național. Având în vedere jurisprudența sa în materie,

Curtea consideră că, în prezenta cauză, durata procedurii a fost excesivă și nu a îndeplinit cerința „termenului rezonabil”.

15. În plus, Curtea reține că reclamantul nu a avut la dispoziție o cale de atac efectivă cu privire la aceste plângeri.

16. Prin urmare, aceste plângeri sunt admisibile și dezvăluie o încălcare a Articolului 6 § 1 și a Articolului 13 din Convenție.

II. APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

17. Având în vedere actele aflate în posesie și jurisprudența sa (a se vedea, în special, *Cravenco*, și *Cristea*, ambele pre-citate), Curtea consideră rezonabil să acorde sumele indicate în tabelul anexat.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară* cererea admisibilă;
2. *Hotărăște* că această cerere reflectă o încălcare a Articolului 6 § 1 și a Articolului 13 din Convenție, referitoare la durata excesivă a procedurilor civile și lipsa oricărei căi de atac efective în dreptul intern;
3. *Hotărăște*
 - (a) că Statul reclamat trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat, care urmează a fi convertite în moneda Statului reclamat la rata de schimb aplicabilă la data transferului;
 - (b) că, la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la executarea hotărârii, urmează a fi achitată o dobândă adițională sumelor de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 16 ianuarie 2025, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct interimar

Kateřina Šimáčková
Președinte

HOTĂRÂREA SUȘCO v. REPUBLICA MOLDOVA

ANEXĂ

Cererea privind plângerile în baza Articolului 6 § 1 și Articolului 13 din Convenție
(durata excesivă a procedurilor civile și lipsa oricărui remediu efectiv în dreptul intern)

Nr. cererii Data depunerii	Numele reclamantului Anul nașterii	Numele și localitatea reprezentantului	Începutul procesului	Sfârșitul procesului	Durata totală Grade de jurisdicție	Procedura de compensare Denumirea instanței naționale Data deciziei Numărul dosarului național Despăgubiri (în euro)	Suma acordată pentru prejudiciul moral per reclamant (în euro) ¹	Suma acordată pentru costuri și cheltuieli per cerere (în euro) ²
64990/16 04/11/2016	Ghennadi SUȘCO 1980	Tănase Constantin, Chișinău	01/06/2005 (începutul procesului de insolabilitate)	08/06/2017 (sfârșitul procesului de insolabilitate)	12 ani și 8 zile, 1 nivel de jurisdicție	Procesul în baza Legii nr. 87/2011, Curtea Supremă de Justiție, Decizia din 08.06.2016: Prejudiciu material și moral acordat - 0	1,700	250

¹ Plus orice taxă care poate fi percepută reclamantului.

² Plus orice taxă care poate fi percepută reclamantului.